

یادداشت روز...

نسل آینده، میهمان تصمیم های امروز

■ نجمه لبانی مطلق

در یکی از کافه های خلوت جزیره، جوانی رامی شناسم که مدرک کارشناسی ارشدش را از یکی از دانشگاه های معتبر کشور گرفته است. پایان نامه اش درباره توسعه پایدار در مناطق آزاد بوده. ایده دارد، انگیزه دارد، جزیره را دوست دارد و تصمیم گرفته بماند. می گوید: نمی خواهم مهاجرت کنم، می خواهم همین جا اثر بگذارم.» اما وقتی از او می پرسیم در کدام حلقه تصمیم سازی حضور دارد، لبخند می زند؛ همان لیخند آشنای نسل جوان منظر.

او در جلسات رسمی نیست. در شوراهای اثر گذار جایی ندارد. در پروژه های کلان دعوت نمی شود. او فقط تماشاگر است.

و این تصویر، فقط یک روایت شخصی نیست؛ تصویری است از شکافی که آرام و بی صدا در حال عمیق تر شدن است.

این روزها رأس مدیریت جزیره در اختیار مدیری جوان است. این اتفاق، در نگاه اول، نشانه ای امیدوار کننده است؛ نشانه ای از تغییر نسل در سطوح بالای تصمیم گیری. اما پرسش اساسی این جاست: آیا جوان بودن در رأس، به تنهایی برای پر کردن شکاف میان مدیریت و نسل جوان کافی است؟

واقعیت این است که مسئله امروز جزیره، سن مدیران نیست؛ مسئله، سهم نسل جوان بودی در ساختار تصمیم سازی است. اگر حلقه های اصلی هم چنان بسته بمانند، اگر انتخاب ها هم چنان در جمع های محدود و تکراری صورت گیرد، اگر فرصت ها بیشتر میان نام های آشنا دست به دست شود، تغییر در رأس، هر چقدر هم ارزشمند، به تحول ساختاری منجر نخواهد شد.

نسل جوان جزیره امروز تحصیل کرده تر، آگاه تر و مطالبه گرتر از گذشته است. بسیاری از آنان سال ها در همین خاک رشد کرده اند، در همین مدارس درس خوانده اند، با فرهنگ بومی خو گرفته اند و در دانشگاه های معتبر آموزش دیده اند. آنان نه بیرون از جزیره اند، نه بی ارتباط با مسائل آن. اتفاقا مسئله دقیقا همین جاست: آنان ها در متن جامعه اند، اما در متن تصمیم ها نیستند.

باید صریح گفت: حضور نمایان جوانان، جایگزین مشارکت واقعی نمی شود. دعوت به چند نشست مشورتی یا انتشار چند تصویر از دیدارهای رسمی، به تنهایی به معنای واگذاری نقش نیست. نسل آینده، بیش از عکس و عنوان، سهم و اختیاری می خواهد.

این روزها معنی پیدا می کند که یک شبکه از نیروهای تازه نفس، فرصت تجربه، خطا، یادگیری و اثر گذاری پیدا کنند. اگر بدنه مدیریتی جزیره هم چنان متکی به حلقه های محدود باقی بماند، طبیعی است که جوانان بومی احساس کنند تنها «میهمان» تصمیم هایی هستند که آینده شان را رقم می زند. و اینجا نقطه حساس ماجراست. جوان نامید، الزاما معترض بر صدا نمی شود. او اغلب آرام کنار می کشد. در سکوت، گزینه های دیگری را بررسی می کند. پیشنهادهای شغلی بیرون از جزیره را جدی تر می گیرد. دسر میانه انسانی ای که سال ها برایش هزینه شده، بی هیاهو از دست می رود. این همان مهاجرت خاموش است؛ خطری که با آمار رسمی شروع نمی شود، با حس بی تأثیری آغاز می شود.

سوال ساده اما بنیادین این است: اگر آینده جزیره به دست همین نسل ساخته خواهد شد، چرا در طراحی آن آینده، نقش پررنگی به آن ها داده نمی شود؟ هیچ مدیری، حتی اگر جوان باشد، به تنهایی نماد تحول نیست. تحول، محصول ساز و کار است؛ ساز و کاری که مسیر ورود نخبگان بومی را شفاف و رقابتی تعریف کند. معیارهای انتخاب مدیران میانی را اعلام کند، و به ایده های نو فرصت اجرا بدهد. بدون این زیرساخت ها، تغییر در رأس، به یک نشانه محدود تقلیل می یابد.

باید پذیرفت که نسل جوان بومی، رقیب مدیریت نیست. این نسل سرمایه مدیریت است. نادیده گرفتن آن، به معنای تضعیف آینده ای است که همه از آن سخن می گویند. جزیره ای که می خواهد در رقابت اقتصادی و گردشگری منطقه پیشتاز باشد، نمی تواند از ظرفیت جوانانش در حوزه های فناوری، برنامه ریزی شهری، محیط زیست، فرهنگ و اقتصاد دیجیتال عقب بماند.

این مطالبه، مطالبه ای سیاسی نیست؛ مطالبه ای توسعه ای است. هر ساختاری که می خواهد پویا بماند، باید گردش نخبگان را جدی بگیرد. ماندن طولانی مدت در حلقه های بسته، حتی اگر با نیت خیر همراه باشد، به رکود می انجامد. مدیران امروز جزیره یک فرصت تاریخی در اختیار دارند: این که نشان دهند جوان بودن در رأس، فقط یک ویژگی فردی نیست، بلکه آغاز یک جریان است. جریانی که در آن، شوراهای مشورتی جوانان شکل بگیرد، سهم مشخص از پروژه های راهبردی به نبر و نهادهای می سپرده شود، و فرآیندهای انتخاب و انتصاب شفاف و قابل ارزیابی گردد. نسل آینده نمی تواند برای همیشه پشت در بماند. نمی تواند فقط در مراسم ها حضور داشته باشد، اما در تصمیم ها غایب باشد. نمی تواند تماشاگر آینده ای باشد که فراتر از خودش در آن زندگی کند.

اگر امروز به این شکاف توجه نشود، فردا پر کردن آن دشوارتر خواهد بود. اما اگر همین امروز اراده ای جدی برای باز کردن درها شکل بگیرد، نتیجه اش فقط رضایت چند جوان نخواهد بود؛ نتیجه اش افزایش سرمایه اجتماعی، بازسازی اعتماد عمومی و تثبیت آینده ای پایدار برای جزیره خواهد بود.

نسل جوان جزیره آماده است؛ نه برای تقابل، بلکه برای مشارکت. آماده است که مسئولیت بپذیرد، تجربه کند و حتی اشتباه کند، اما در متن باشد، نه در حاشیه. تحول واقعی از جایی آغاز می شود که نسل آینده، دیگر میهمان تصمیم های امروز نباشد، بلکه شریک آن ها شود. و این انتخابی است که مدیریت امروز، دیر یا زود، باید با آن رویه رو شود.

تمرینات ملی پوشان تکواندو ایران در جزیره کیش

اقتصاد کیش - ملی پوشان تکواندو ایران با هدف شرکت در رقابت های آسیایی مغولستان و گرنده پری رم ایتالیا اردوی تدارکاتی خود را به میزبانی کیش برگزار می کنند.

به گزارش اقتصاد کیش، تیم ملی تکواندو ایران برای حضور در مسابقات قهرمانی آسیا در مغولستان، گرنده پری رم ایتالیا و چند مسابقه بین المللی، تمرینات خود در کیش دنبال می کند.

یاسین ولی زاده، مهدی زرمیان، ابوالفضل زندی، امیرمحمد نصیر احمدی، مهدی حاج موسایی، علی اصغر علیمردیان، متین رضایی، رادین زینالی، امیرسینا بختاری، مهرا ن برخورداری، امیر رضا صافیان، امیر رضا غلامی، محمد حسین یزدانی، آرش وزیرزی، آری ن سلیمی و علی نجفی تکواندوکاران حاضر در اردوی کیش هستند.

علی تاجیک، مهرداد یوسفی، وحید ناصری و خیرالله قلی زاده هم کادر فنی و پزشکی تیم ملی را در این اردو تشکیل می دهند.

داستان پرمجاری هواپیمایی کیش ایر

بخش اول: کیش ایر چگونه در فهرست واگذاری قرار گرفت؟

■ مهدی ادیبان

مدیرعامل بنیاد توسعه گردشگری پایدار

ایر جهت قرار گرفتن در فهرست واگذاری معرفی نمایند.

شماره مناطق آزاد در قانون اجرای سیاستهای اصل ۴۴ با ماده ۵ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد در تعارض است.

ماده ۵_ هر منطقه توسط سازمانی که به صورت

شرکت با شخصیت حقوقی مستقل تشکیل می گردد و سرمایه آن متعلق به دولت است ادارمی شود. این شرکتها و شرکت های وابسته از شمول قوانین و مقررات حاکم بر شرکت های دولتی و سایر مقررات عمومی دولت مستثنی بوده و منحصرا بر اساس این قانون و اساسنامه های مربوط اداره خواهد شد و در موارد پیش بینی نشده در این قانون و اساسنامه، تابع قانون تجارت خواهند بود

این ماده قانونی گویای جایگاه ویژه مناطق آزاد است. قانونگذار حکیم است و بی تردید در نگارش این قانون با مالکیت این شرکت به کیشوندان، انگیزه و اراده سرمایه گذاران و مشارکت فعالانه ایشان می توانست راه را برای واگذاری سهام کیش ایر به کیشوندان هموار کند.

هیات مدیره سازمان منطقه آزاد کیش در سال های ۱۴۰۱ تا و ۱۴۰۳، توسعه حمل و نقل هوایی و دریایی را در اولویت برنامه های خود قرار داد و در کنار آماده سازی پروژه مهم

ترمینال جدید فرودگاهی کیش و اجرای پروژه های دیگری در بنادر مسافری کیش و چارک و هندورابی، پیگیری موضوع کیش ایر را در دستور کار خود قرار دادند.

این یادداشت در دو بخش تلاش خواهد کرد ابتدا فرایند واگذاری مدیریت کیش ایر از سازمان منطقه آزاد کیش به سازمان خصوصی سازی را تشریح کند، و در بخش دوم با تکیه به تجربه مراجعه و پیگیری های مستمر در مراجع مختلفی چون معاونت حقوقی ریاست جمهوری، کمیسیون های ذریبط در مجلس شورای اسلامی، سازمان خصوصی سازی، راهکارهای واقعی و قابل اجرا، ارائه خواهد شد.

امید است با مداخله و دستور قاطع ریاست محترم جمهوری، یکی از مهمترین و اساسی ترین مشکلات و مطالبات کیشوندان عزیز پاسخ داده شود.

شرکت هواپیمایی کیش در سال ۱۳۶۹ با هدف ایجاد خط پروازی و ارائه خدمات حمل و نقل به ساکنان جزیره کیش تأسیس شده است. از آنجا که جزیره کیش فاقد دسترسی به جاده زمینی و امکانات حمل و نقل دربرای بود این شرکت برای اهالی جزیره کیش و گردشگران و فعالان تجاری نقش حیاتی پیدا کرده است.

اگر چه مطابق قانون اجرایی سیاست های اصل ۴۴ شرکت های هواپیمایی مشمول واگذاری همه صادره است. سهام هستند اما به اعتقاد نویسنده این یادداشت، شرکت کیش ایر همچون ایران ایر می توانست از این قانون مستثنی شود.

چنانکه آمد این یادداشت تلاش خواهد کرد فرایند الحاق شرکت کیش ایر به سازمان خصوصی سازی بازخوانی کند، هر چند اشاره به همه جزئیات از حوصله این یادداشت خارج است اما تلاش می کنیم با هدف تبیین دلایل مستثنی بودن کیش ایر از قانون خصوصی سازی به برخی ادله قانونی اشاره شود.

و در بخش دوم با عنوان چیه باید کرد؟ اصلاح این شرایط به منظور حفظ این شرکت در تداوم خدمت رسانی به جزیره کیش بررسی شود.

این بخش به پشتوانه حدود دو سال پیگیری مستمر و بررسی مخالفت ها نوشته شده است. مطمئنا با عزم و اراده جدی مسئولان محترم و مشارکت کیشوندان و علاقمندان به رونق این جزیره زبیا امکان بازگشت این شرکت در دسترس قرار دارد.

مقایسه کیش با مناطق آزاد دیگر حاکی از تأثیر اساسی و غیر قابل جایگزین حمل و نقل هوایی است و علیرغم اینکه این امکان، ضرورتی جدا ناپذیر از کیش است و با آنکه اعمال حاکمیت از سوی سازمان منطقه آزاد به آن وابسته است در سال ۱۳۹۵ سازمان خصوصی سازی به استناد ابلاغیه عمومی وزیر محترم امور اقتصادی و دارایی از سازمان منطقه آزاد کیش می خواهد شرکت کیش

مدیر سرمایه گذاری سازمان منطقه آزاد کیش:

تقویت ظرفیت های اقتصادی جزیره در دستور کار قرار دارد

اقتصاد کیش - مدیر سرمایه گذاری معاونت اقتصادی سازمان منطقه آزاد کیش از افزایش قابل توجه سرمایه گذاری در این جزیره و جذب ۷۴ همت سرمایه در سال ۱۴۰۴ خبر داد.

به گزارش اقتصاد کیش، علیرضا ساوین، با اشاره به تحولات سرمایه گذاری در جزیره کیش در سال جاری گفت: تعداد پروژه های سرمایه گذاری نسبت به سال گذشته حدود ۲۰۰ درصد افزایش یافته و حجم سرمایه گذاری جذب شده نیز ۷ برابر سال قبل شده و به ۷۴ همت رسیده است که نشان دهنده تقویت روند سرمایه پذیری جزیره و حمل و نقل شرایط اجزای پروژه هاست.

وی درباره ترکیب سرمایه گذاری های انجام شده افزود: بیش از ۷۰ درصد سرمایه گذاری جذب شده به بخش گردشگری اختصاص یافته که بیانگر تمرکز سیاست گذاری ها و همچنین تقاضای بازار بر توسعه زیرساخت ها و خدمات گردشگری در کیش است. مدیر سرمایه گذاری سازمان منطقه آزاد کیش در ادامه به وضعیت سرمایه گذاری خارجی اشاره کرد و گفت: در سال جاری حدود ۱۵۰ میلیون دلار سرمایه گذاری خارجی به صورت مشترک با مشارکت سرمایه گذاران داخلی و خارجی در جزیره کیش جذب شده است که بیانگر تداوم حضور سرمایه گذاران خارجی در پروژه های اقتصادی کیش است.

ساوین با تشریح برنامه های توسعه ای سال آینده اظهار داشت: سیاست محوری سازمان منطقه آزاد کیش در سال پیش رو، تعریف و فعال سازی مجموعه ای از کلان پروژه های پیشران توسعه ای است که می تواند نقش تعیین کننده ای در جهش سرمایه گذاری و ارتقای جایگاه اقتصادی جزیره ایفا کند. وی افزود: در همین راستا پروژه هایی از جمله شهرک علم و فناوری، شهر سلامت، شهرک نمایشگاهی، منطقه آزاد مالی کیش، هاب هوایی و توسعه پسرکانه ها به عنوان ابر پروژه های پیشران تعریف شده اند که اجرای آن ها ضمن ایجاد زیرساخت های جدید اقتصادی، بستر جذب سرمایه گذاری های بزرگ، پایدار و دانش بنیان را فراهم خواهد کرد. وی با اشاره به اهداف این طرح ها تصریح کرد: این پروژه ها با هدف تنوع بخشی به پایه های اقتصادی، کاهش وابستگی به گردشگری سنتی، تقویت اقتصاد نوآوری، ارتقای خدمات سلامت و توسعه نقش لجستیکی و مالی کیش طراحی شده اند تا جزیره کیش در توسعه شبکه اقتصادی کشور نقش مؤثری ایفا کند. مدیر سرمایه گذاری سازمان منطقه آزاد کیش در پایان تأکید کرد: تداوم این مسیر می تواند به تقویت ظرفیت های اقتصادی جزیره، افزایش اشتغال پایدار و بهبود کیفیت خدمات منجر شود و زمینه توسعه متوازن کیش را در سال های آینده فراهم کند.

یادداشت روز...

رسانه: معمار برند اقتصادی

کیش

■ محمد بویری

برند یک مقصد اقتصادی صرفا با زیرساخت ساخته نمی شود؛ تصویر ذهنی شکل گرفته در افکار عمومی است که تصمیم سرمایه گذار، گردشگر و حتی نیروی کار متخصص را جهت می دهد. در این میان، رسانه نقش محرک اصلی دارد؛ نه به عنوان ابزار تبلیغ، بلکه به عنوان سازنده روایت معتبر از مزیت های رقابتی. در مورد کیش، که مزیت های قانونی، مالیاتی و لجستیکی منطقه آزاد را در اختیار دارد، در جهت و پشت پوش رسانه ای می تواند فاصله میان «ظرفیت بالقوه» و «تحقق اقتصادی» را پر کند.

برندینگ اقتصادی زمانی موفق است که سه لایه را همزمان پوشش دهد: اعتماد، تمایز و تداوم. اعتماد از مسیر شفافیت و انتشار داده های قابل اتکا شکل می گیرد؛ تمایز با برجسته سازی مزیت های ماندگرسر می هوایی، زیرساخت های گردشگری، امنیت سرمایه گذاری و سبک زندگی شکل می گیرد و تداوم از رهگذر روایت منسجم و غیر مقطعی حاصل می شود. رسانه اگر این سه لایه را در کنار هم پیش برده، برند مقصد را از سطح شعار به سطح تصمیم اقتصادی ارتقا می دهد.

دربازار رقابتی منطقه، مقصد گر دشگری و تجاری باید درجه های کلان تبلیغاتی فعال اند. اما تجربه جهانی نشان می دهد اثر گذاری پایدار نه از تبلیغ مستقیم، بلکه از اعتبار رسانه ای می آید. گزارش های تحلیلی درباره بازده سرمایه گذاری در امرک، گفت و گو با کارآفرینان موفق، و پرونده های داده محور درباره رشد گردشگر با صادرات مجدد، ذهن مخاطب حرفه ای را قانع می کند. این همان نقطه ای است که رسانه از روابط عمومی صرف عبور می کند و به شریک توسعه اقتصادی تبدیل می شود. برای کیش، روایت رسانه ای باید بر اقتصاد واقعی تکیه کند: نرخ اشتغال مترازا، روند قیمت زمین و واحدهای تجاری، تعداد شرکت های ثبت شده، میزان سرمایه گذاری جذب شده، و سهم گردشگری در تولید منطقه ای. وقتی این شاخص ها با تحلیل مقایسه ای ارائه شوند، تصویر برجسته ای «جزیره ترقی»

به «قطب اقتصادی قابل اتکا» تغییر می کند. این تغییر تصویر مستقیما بر تصمیم سرمایه گذاران خرد و کلان اثر می گذارد. یکی از کارکردهای کلیدی رسانه در برندینگ اقتصادی، مدیریت ادراک ریسک است. هر بازار نو ظهور با پرسش هایی درباره ثبات مقررات، شفافیت و امنیت سرمایه مواجه است. پوشش حرفه ای از چارچوب های حقوقی و عملکرد نهادهای مدیریتی، می تواند ریسک ادراکی را کاهش دهد. در این زمینه، اطلاع رسانی دقیق درباره سیاست ها و تسهیلات ارائه شده از سوی سازمان منطقه آزاد کیش اهمیت راهبردی دارد؛ زیرا سرمایه گذار پیش از ورود، به دنبال نشانه های ثبات و پیش بینی پذیری است.

رسانه همچنین می تواند پلی ارتباطی میان اقتصاد گردشگری و اقتصاد سرمایه گذاری باشد. روایت های که نشان می دهد افزایش کیفیت رویدادها، جشنواره ها و نمایشگاه ها چگونه به رشد تقاضا برای املاک تجاری و خدمات منجر شده، زنجیره ارزش را برای مخاطب روشن می کند. وقتی گردشگری صرفا به عنوان تفریح معرفی شود، اثر اقتصادی آن پنهان می ماند؛ اما وقتی به عنوان موتور تقاضا برای خدمات، حمل و نقل، ساخت و ساز و فناوری تحلیل شود، جایگاه آن در برند اقتصادی تثبیت می شود. در عصر دیجیتال، برندینگ رسانه ای بدون حضور فعال در بسترهای نوین کامل نیست. انتشار گزارش های چندرسانه ای، داده نگاری و تحلیل های کوتاه رابری شبکه های اجتماعی حرفه ای، می تواند پیام اقتصادی کیش را به جامعه سرمایه گذاری منطقه ای و بین المللی منتقل کند. الگوریتم ها به محتوای تحلیلی و مستمر پاداش می دهند؛ بنابراین استمرار تولید محتوای اقتصادی درباره پروژه ها و فرصت ها، یک ضرورت راهبردی است نه انتخابی مقطعی.

اگر کیش بخواهد در رقابت منطقه ای جایگاه متمایز خود را تثبیت کند، باید رسانه را بخشی از زیرساخت اقتصادی بباند؛ زیرا رسانتی نامرئی اما اثر گذار. تصویر ذهنی مثبت و مستند، سرمایه اجتماعی ایجاد می کند و سرمایه اجتماعی پیش نیاز سرمایه گذاری پایدار است. برند اقتصادی کیش در اتاق های خیر شکل می گیرد، در تحلیل های دقیق تقویت می شود و در ذهن فعالان اقتصادی تثبیت می شود.

۳۰ سال حضور مستمر و فعال در عرصه مطبوعات و رویدادهای خبری کیش

روزنامه